



MAZOWIECKI
WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR
ZABYTKÓW

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie
ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa
tel. (+48) 22 44 30 400, fax (+48) 22 44 30 401
www.mwzkz.pl

WZW.5183.1203.2018.AK

Warszawa, dnia 9 listopada 2018 r.

Zespół Medyczo-Społecznych
Szkoł Policealnych w Warszawie
ul. Rakowiecka 23
00-547 Warszawa

Dotyczy: termomodernizacji budynku Zespołu Medyczo-Społecznych Szkół Policealnych przy ul. Rakowieckiej 23 w Warszawie.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 10 września 2018 r. informuję, jak poniżej.

Budynek mieszczący obecnie Zespół Medyczo-Społecznych Szkół Policealnych (przed wojną siedziba firmy Telefunken, następnie gimnazjum i liceum im. Tadeusza Reytana), wzniesiony został przed 1935 r. (widoczny jest już na fotografii lotniczej z tego roku). Usytuowany został w głębi działki, jako oficyna tylna dla budynku frontowego, którym jest obecnie zbudowana w latach 50-tych XX w. siedziba dzisiejszego Urzędu Dzielnicy.

Obiekt jest objęty ochroną konserwatorską poprzez ujęcie w gminnej ewidencji zabytków. Zlokalizowany jest ponadto w obszarze układu urbanistycznego Starego Mokotowa, ograniczonego ulicami: J. P. Woronicza, Puławską, St. Batorego i alejami Niepodległości, który, wraz z zespołem budowlanym, włączono do gminnej ewidencji zabytków.

Modernistyczny, czterokondygnacyjny budynek na planie prostokąta, o prostych elewacjach, których symetrię podkreśla od frontu zadaszona nisza z wejściem, od tyłu zaś – przewyższający bryłę budynku wydatny ryzalit z zagłębionym pionem okien klatki schodowej. Istniejący pierwotnie przejazd bramny we wschodniej części budynku współcześnie zamurowano, uzupełniając oknami. Boczne ściany usytuowane w granicach działki mają charakter szczytowych; we wschodniej wtórnie przebito okna.

Dla oszczędnej architektury budynku istotne znaczenie mają proporcje oraz detal, w tym uskoki ściany tworzące pasy międzyokienne i zredukowane gzymsy – powyżej strefy cokołowej oraz wieńczący. Podobnie jak w przypadku innych budynków tego okresu istotne dla wyrazu architektonicznego budynku miało zróżnicowanie materiału i faktury ścian, które pokrywa obecnie gruba warstwa narzuconego wtórnie tynku. Jego ubytki przy gzymsach odstaniają fragmenty szlachetnego tynku z obróbką kamieniarską; nieotynkowany pozostał portal wejściowy z płukanego lastrico.

Stwierdzam, że pod względem konserwatorskim powinno się dążyć do odtworzenia oryginalnego wyglądu głównych elewacji obiektu, poprzez usunięcie narzuconego wtórnie tynku („baranek”) i renowację tynków oryginalnych. Co za tym idzie, niewłaściwe jest docieplanie tych elewacji z zewnątrz.

Niezależnie od powyższego, dopuszcza się wykonanie innych przedstawionych we wniosku prac, mających na celu poprawę parametrów cieplnych budynku, w tym: docieplenie ścian fundamentowych, docieplenie stropodachu, wymianę grzejników. Prace te nie powinny jednak wpływać na architekturę budynku – zwłaszcza termomodernizacja stropodachu powinna być wykonana tak, żeby nie zaburzyć czytelności gzymsu wieńczącego elewacji.

Odrębną kwestią jest wschodnia ściana szczytowa. Z uwagi na to, że nie posiada ona opracowania architektonicznego, dopuszcza się jej docieplenie. Istotne jest jednak opracowanie projektowe styku z pozostałymi elewacjami oraz właściwa aranżacja jej powierzchni, jako że stanowi ona obecnie ścianę graniczną sąsiedniej posesji.

Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTKÓW

Krzysztof Kalisiak

Kierownik Wydziału Zabytków Warszawy

Otrzymują:

1. Adresat
2. WUOZ aa